

MUZEJSKI DOKUMENTACIONI CENTAR
Zagreb, Mesnička ul. 5.

Predmet: GRADSKI MUZEJ
U VINKOVCIIMA U VIII.1966.

Prigodom posjete u Vinkovcima 30.VIII.o.g. dobio sam neugodan dojam o tendencioznom i krivom tretiranju izvještaja Gamalin - Zlamalik o stanju i perspektivi muzeja u Vinkovcima pa smatram potrebnim dati izvjesne primjedbe:

Sadržaj izvještaja Gamalin - Zlamalik nije pisan zato da kritizira i negativno akcentira izvjesne detalje postava i stanje muzejskih zbirki vinkovačkog muzeja nego zato da se ukaže na potrebu modernizacije i unapređenja aktivnosti muzeja i da se vinkovačkom muzeju pomogne - u prvom redu radi prinjernih pozitivnih nastojanja i pozitivnih rezultata rada ovog muzeja što je u izvještaju i izričite navedeno. Osim toga izvještaj se ograničio samo na uski sektor rada muzeja pa se prema tome i nemože generalizirati.

Muzej u Vinkovcima postoji tek dvadeset godina. Prvih deset godina rada muzeja bile je skopčane sa prikupljanjem osnovnog fonda muzeja i popunjavanjem "zbirke Klein" s kojom je muzej osnovan. Da se muzej u tom periodu toliko afirmirao i toliko povećao dokazuje činjenica da je muzeju predana zgrada koja je i najreprezentativnija historijska zgrada Vinkovaca. Ova zgrada je danas dupkom puna sa muzejskom zbirkom i očita je potreba za znatnim proširenjem prostora za muzej. Nesumnjivi dokaz pozitivnog i konstruktivnog sistematskog rada vinkovačkog muzeja.

Koliki je interes muzej polučio kod građanstva pokazuju statistički podaci - godišnji posjet došije 20.000 posjetilaca. Rezultat koji

je više nego zadovoljavajući u usporedbi prema drugim muzejima i dokaz da vinkovački muzej sa uspjehom vrši jednu značajnu kulturnu misiju.

Pomanjkanje izvjesnog materijala u zbirkama muzeja je manjak koji je nastao u prvom redu radi pomanjkanja stručnog kadra i radi toga što je osnovni akcenat položen na onaj materijal koji je smatran prioritetnim obzirom na sam teren. Potrebno je znati da za popunjavanje jedne zbirke treba niz godina sistematskog rada. Postoji otvoreno pitanje da li će vinkovački muzej usmjeriti svoju aktivnost na građanski enterieur /kao u Vakevaru/ ili na arheologiju i etnografiju što je za Vinkevece primarnije. Postoji osjetljiv manjak na eksposicionom materijalu za historijski period Vinkevoaca. Postoji niz osjetljivih nedostataka u muzejskim zbirkama. To su činjenice koje prate sve naše muzeje a pogotovo one koji su nastali tek nakon oslobođenja a sa sistematskim radom i stručnim kadrom zapečeli tek prije jednog decenija - a među kojima vinkovački muzej nije iznimka. Ove ukazuje gane na potrebu da se muzejska zbirka popune i da se aktivnost muzeja unaprijedi, a nikom slučaju da se osperi rezultate rada i značaj onoga što je sakupljeno.

Zgrada muzeja adaptirana je sa najskretnijim sredstvima i bez ikakvih zahvata na interieuru koji bi bili na štetu zgrade. Zgrada sama po sebi je spomenik kulture, dakle subjekt kojega treba respektirati kod adaptacije prostora za muzej. Stoga je i postav muzeja bio podređen zgradi.

Nema sumnje da je postav muzeja jedna improvizacija koja je nastala u periodu kada ni ostali muzeji nisu bili niti iz daleka na onom nivou na kojem je bio vinkovački muzej. Osim toga činjenica je da je prirodoslovna zbirka vinkovačkog muzeja bila u vrijeme njezinog ostvarenja jedan novum u našim zavičajnim muzejima kojega apsolutna većina naših zavičajnih muzeja nije ni danas dosegla.

Zastarjeleost i nedostatak savremenog postava vinkovačkog muzeja - što je neosporna činjenica - ne daje isključivu bazu za ocjenu

rada i sadržaja ovog muzeja a pogotovo ne opravdava primjedbe i kritike onih koji su potpuno neinformirani o internom, tehničkom i stručnom radu ovog muzeja.

Maliciozne primjedbe o "dilemantizmu" koje su upućene na rad muzeja uputio bi u prvom redu na sadržaj kritike i primjedaba koje nisu bazirane niti na poznavanju osnovnih principa i koncepcije rada jednog muzeja, a pogotovo ne na stručnosti barem pojedinih sektora rada muzeja i sadržaja muzejskih zbirki.

Problem vinkevačke galerije u izvještaju je jasan. Stvaranje galerije u Vinkevcima ima se zahvaliti jedine razumjevanju, zalaganju i naperima nekolicine ljudi koji sigurne u ovoj provincijskoj sredini neće nikada dobiti nikakve priznanje ali zato obilna kritika.

Rezimirajući izvještaj Ganulin - Zlanalik i moje dojmove u Vinkevcima 30.VIII.e.g. mogao bi konstatirati da je izvještaj koji se ograničio isključivo samo na neke detalje u muzeju sa namjerom da dobro namjerne upozori na izvjesne potrebe muzeja tretiran je krivo, i tendenciozno sa očitim malicioznom namjerom.

Da je kritika uperena na muzej sa očitim malicioznom tendencijom dokazuje činjenica da muzeja do danas /do neka posjeta u Vinkevcima/ nije upućena niti kopija tretiranog izvještaja /koja je u prvom redu upućena zainteresiranom muzeju/, a koja je prije mjesec i pol upućena muzeju u Vinkevece.

Ovakova situacija koja se stalno opetuje oko naših kulturnih ustanova u pokrajini daje neugodnu sliku teškog nekonstruktivnog provincijalizma. Ovo nije prvi slučaj da se takova situacija stvara oko vinkevačkog muzeja i nije prvi puta da na ovakav način reagiran na takovu situaciju.

Ova činjenica očito pokazuje kolike je potrebne Vinkevcima muzej i galerija i kako je potrebne dizanje kulturnog nivoa ove pokrajinske sredine. Baš vinkevački muzej i galerija mogu time najviše doprinijeti pa je zato potrebno tim ustanovama i pomoći, a ne stvarati poteš-

koće.

Zagreb, VIII.1966.

PREDSTOJNIK MDC-a :

/Prof.dr Antun Bauer/